

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 244.600 van 23 mei 2019
in de zaak A. 226.967/IX-9479**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dominique Matthys
kantoor houdend te 9000 Gent
Congreslaan 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het INSTITUUT VOOR GERECHTELIJKE OPLEIDING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jacky d’Hoest en Sabien Lust
kantoor houdend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 december 2018, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

“- de ‘definitieve eindevaluatie na opmerkingen’ van de evaluatiecommissie (orgaan van het IGO), aan verzoeker ter kennis gebracht met aangetekend schrijven van 8 november 2018, doch slechts aangeboden [...] op 13 november 2018;
- de ‘beslissing tot niet afleveren van het attest van welslagen van de gerechtelijke stage’ van de directeur van het IGO, aan verzoeker ter kennis gebracht met aangetekend schrijven van 8 november 2018, doch slechts aangeboden [...] op 13 november 2018;
- de ‘eindevaluatie’ [...] van de evaluatiecommissie (orgaan van het IGO), aan verzoeker ter kennis gebracht met een aangetekend schrijven van 28 september 2018 [...]”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 mei 2019.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dominique Matthys, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker vat de gerechtelijke stage aan op 1 oktober 2015.

De evaluatiecommissie beoordeelt het verloop van de stage ongunstig, waarop de directeur van het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding beslist om verzoeker geen ‘attest van welslagen van de gerechtelijke stage’ te geven.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Spoedeisendheid

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

6. Om de spoedeisendheid van de zaak te verantwoorden, zet verzoeker in het inleidend verzoekschrift uiteen wat volgt:

“Verzoeker verkeert als gevolg van de beslissing die hem te beurt valt in een volstrekt onhoudbare situatie, zowel qua loopbaan-uitbouw als qua financiële leefbaarheid.

Ingevolge het de negatieve (definitieve) eindevaluatie (na opmerkingen), verkreeg verzoeker geen ‘attest van welslagen van de gerechtelijke stage’. Ingevolge de laattijdigheid [...] was ook een verlenging van de stage uit den boze. Door de negatieve evaluatie en het niet ontvangen van het attest van welslagen, komt verzoeker niet in aanmerking voor een benoeming in het ambt van magistraat bij het openbaar ministerie of bij de zetel. Verzoeker is door de manoeuvres van het IGO (en de evaluatiecommissie) van dag op dag werkloos geworden zonder ook maar één enkele opzegvergoeding of de in acht name van een opzegtermijn, en wordt gedwongen om naar ander werk op zoek te gaan.

Verzoeker heeft zelfs zijn registratie als werkzoekende bij de RVA moeten aanvragen, als voorwaarde om een werkloosheidsuitkering te kunnen ontvangen nu hij ingevolge het handelen van het IGO van dag op dag werkloos was.

Een voorwaarde om een werkloosheidsuitkering te ontvangen is dat men op zoek moet gaan naar werk. Evenwel ambieert verzoeker nog steeds een job

in de magistratuur. Dit impliceert dat wanneer hij werk vindt, hij dit werk opnieuw zou moeten opzeggen in geval van een vernietiging.

Bovendien is het vinden van werk inmiddels ook geen evidentie nu verzoeker steeds moet uitleggen dat zijn stage is afgelopen, maar dat hij desalniettemin een job bij de magistratuur beoogt. Uiteraard ziet een toekomstig werkgever het niet zitten – indien hij verzoeker al zou aannemen – dat verzoeker na enige tijd weer zou vertrekken richting magistratuur. Verzoeker kan wel advocaat worden maar zal hierdoor nog meer reputatieschade lijden: hij zal voor zijn stagemeesters en voor zijn ex-collega's moeten verschijnen en zal van de advocaten heel wat vragen krijgen (als zij zich al de moeite troosten om nog vragen te stellen in plaats van zelf assumpties te maken).

Via de e-group van magistraten [...] werden de geanonimiseerde arresten van Uw Raad met betrekking tot verzoeker verspreid. Inmiddels weet zo goed als elke magistraat in Vlaanderen dan ook wat verzoeker te beurt is gevallen. Uiteraard heeft het IGO (op het eerste gezicht) niet gezorgd voor deze verspreiding, maar is hij er wel de oorzaak van dat iets kan worden verspreid. Hoe langer verzoeker uit het magistratencircuit blijft, hoe meer hij vervreemdt van de magistratuur en de rechtbankwerking.

Naast financiële repercussies hebben de door het IGO genomen beslissingen aldus ook zware morele gevolgen (op vlak van reputatie, geloofwaardigheid en kredietwaardigheid), die enkel maar erger en erger worden naarmate de tijd verstrijkt. Steeds meer mensen uit de juridische sector stellen de lange afwezigheid van verzoeker uit het 'magistratencircuit' vast. Voorts kan verzoeker nog steeds solliciteren bij de magistratuur, maar hij zal uiteraard nooit worden voorgedragen, nu de minister hem niet kan benoemen, wat maakt dat het solliciteren niet nuttig is. Verzoeker heeft wel nog recent gekandideerd voor een ambt als rechter bij de ondernemingsrechtbank van Gent. Als reactie kreeg hij een e-mail van het secretariaat met de vraag om de voorzitter (die advies moet verlenen met betrekking tot de kandidatuur van verzoeker) het eindverslag van het IGO te bezorgen [...]. Onnodig te melden dat dergelijk verslag repercussies zal hebben op het te bekomen advies.

Bijna alle jaargenoten van verzoeker zijn inmiddels benoemd en binnenkort zullen stagiairs van jongere jaren ook kunnen solliciteren. Verzoeker heeft aldus al af te rekenen met meer 'concurrentie' dan zijn jaargenoten.

De schorsing van de bestreden beslissingen heeft dan ook tot voordeel dat het IGO (en de evaluatiecommissie) zal worden genoodzaakt zijn beslissingen op korte termijn te heroverwegen, en dat verzoeker desgevallend zo snel mogelijk kan kandideren met het oog op een benoeming.

Daarbij is het niet onbelangrijk te vermelden dat – op één enkele uitzondering na – alle collegae die samen met verzoeker hun stage hebben aangevat de verlenging van hun stage bekwamen.

Intussen neemt de kans toe dat verzoeker zijn aangeleerde vaardigheden en rechtbank-geplogenheden zal verliezen, vermits hij niet meer actief is in de rechtbankwerking. Dit zal dan nog een bijkomende negatieve concurrentiepositie ten opzichte van de collegae van verzoeker voor gevolg hebben.”

7. Ondertussen, zo blijkt op de terechtzitting, is verzoeker opnieuw actief als advocaat.

8. Een schorsingsarrest werkt enkel voor de toekomst. Dat verzoeker zich mogelijk een tijdlang heeft ingeschreven als werkzoekende vóór zijn wederopname op het tableau en mogelijk ook een korte tijd werkeloos en zonder inkomen is geweest, kan een schorsingsarrest niet verhelpen.

Verzoeker beweert op de terechtzitting voorts niet dat hij, spijs het feit dat hij opnieuw actief is als advocaat, thans in een bijzonder benarde situatie verkeert op financieel gebied.

9. Indien het al zo zou zijn dat “zo goed als elke magistraat in Vlaanderen” weet wat verzoeker “te beurt is gevallen”, dan kan een schorsingsarrest ook dat gegeven niet verhelpen. Retrograde amnesie is geen gekend effect van een schorsingsarrest.

Zoals de verwerende partij voorts terecht opmerkt, heeft verzoeker in de eerste plaats zelf in de hand of en wat hij over de reden of de omstandigheden van zijn beëindiging van de gerechtelijke stage en zijn terugkeer naar de balie communiceert.

10. Ten slotte moet eenieder die een stage of proefperiode aanvat, er rekening mee houden dat die een ongunstig verloop kan hebben. De daaraan verbonden morele schade – die de betrokkene gewis ondervindt – verantwoordt evenwel in beginsel geen spoedeisendheid. Met andere woorden, van de teleurgestelde kandidaat mag de stamina worden verwacht om die tegenvaart te dragen voor de gewone duur van de vernietigingsprocedure. Anders oordelen zou deze schorsingsvoorwaarde betekenisloos maken.

Verzoeker overtuigt niet dat er in zijn geval uitzonderlijk anders moet worden geoordeeld.

11. Ook overtuigt niet het argument dat verzoeker als advocaat ondertussen hopeloos zou vervreemden van de rechtbankwerking.

12. Niet is aangetoond dat verzoeker enige uitzonderlijke schade of nadeel ondervindt dat een schorsingsarrest momenteel moet verhelpen, om reden dat hij het niet moet kunnen verdragen voor de tijd nodig om tot een uitspraak te komen volgens het normale verloop van de annulatieprocedure.

13. De spoedeisendheid is bijgevolg niet aangetoond.

VI. Anonimisering

14. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoeker dat bij de publicatie van het arrest zijn identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 mei 2019,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren